

NOTY O AUTORACH

Weronika Chańska, ur. 29 sierpnia 1976 w Warszawie; 1995-2000 studia na Uniwersytecie Warszawskim w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych; pracę magisterską napisała pod kier. prof. dr hab. Jacka J. Jadackiego pt. *Filozoficzne koncepcje fikcji* (czerwiec 2000); od 2000 doktorantka w Instytucie Filozofii UW. Autorka esejów publikowanych w „Filozofii Nauki” oraz w pracy *Z inspiracji Ingardenowskiej w teorii literatury*, pod red. A. Stoffa, Toruń 2001. Od stycznia 1998 kieruje działającym przy Wydziale Polonistyki UW studentkim Warszawskim Kołem Humanistycznym, jest członkinią założycielką stowarzyszenia „Klub Dyskusyjny ‘Kartoteka’”; opracowała i przygotowała do druku materiały z konferencji, zorganizowanej przez WKH w maju 1999 *Polskie oblicza feminizmu*. Mieszka w Warszawie.

Stanisław Gromadzki, ur. 24 marca 1971 r. w Kolnie; 1990 studia w Akademii Medycznej w Gdańsku; od 1991 studia na Uniwersytecie Warszawskim, najpierw na Wydziale Polonistyki (ukończone z wyróżnieniem pod kier. prof. dr hab. Stanisława Frybesa w 1996, praca magisterska pt. *Metoda a interpretacja. Projekt wielowariantowej lektury „Weisera Dawidka” Pawła Huelle*), a od 1994 w Instytucie Filozofii. Od 1997 doktorant w Instytucie Filozofii (Zakład Historii Filozofii Nowożytnej); wielokrotny stypendysta w Niemczech: maj 1998 w Saarbrücken, czerwiec/lipiec 1998 w Moguncji, wrzesień 1998/luty 1999 w Bonn (studia pod kier. prof. Josefa Simona); lipiec 1999 uczestnik „szkoły letniej dla doktorantów” w Tybindze; sierpień 2000 brał udział w Kongresie Nietzscheńskim w Naumburgu. Doktorat pisze pod kier. dr hab. Jacka Migasińskiego.

Współautor (z Jerzym Niecikowskim) antologii *Nihilizm – dzieje, recepcja, prognozy*, Warszawa 2001; autor kilku esejów literaturoznawczych i filozoficznych oraz recenzji, głównie na temat prozy P. Huelle i filozofii F. Nietzschego, publikowanych w „Młodej Polonistyce”, „Sztuce i Filozofii”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Przeglądzie Filozoficznym” i „Edukacji Filozoficznej”; przełożył książkę K. Löwitha, *Od Hegla do Nietzschego* (w druku) oraz kilka rozpraw filozoficznych. Mieszka w Warszawie.

Założyciel, redaktor naczelny i członek Rady Programowej „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Michał Herer, ur. 5 lipca 1977 r. w Warszawie; 1995-2000 studia na Uniwersytecie Warszawskim w ramach Międzywydziałowych Indywidu-

alnych Studiów Humanistycznych; 1998-1999 roczne studia na Freie Universität Berlin; praca magisterska pt. *Michela Foucaulta wizja współczesności. Władza, wiedza i gry prawdy* napisana pod kier. prof. dr hab. Andrzeja Misia (czerwiec 2000). Od 2000 doktorant w Instytucie Filozofii UW. Przełożył (z Robertem Marszałkiem) książkę Hermanna Mörchena *Władza i panowanie u Heideggera i Adorna*, Warszawa 1999, autor szkiców o Lévinasie, Szestowie, Bataille'u i Kierkegaardzie, publikowanych w „Nomos”, „Sztuce i Filozofii”, „Principiach” oraz antologii *Nihilizm – dzieje, recepcja, prognozy* (wybór i oprac. S. Gromadzki i J. Niecikowski, Warszawa 2001). Mieszka w Warszawie.

Członek Zespołu Redakcyjnego „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Wioletta Małgorzata Kowalska, ur. 21 lipca 1961 r. w Hajnówce; 1980-1988 studia na Uniwersytecie Warszawskim, najpierw w Instytucie Romanistyki (ukończone z wyróżnieniem w 1985), a następnie w Instytucie Filozofii (również z wyróżnieniem w 1988). Od 1988 zatrudniona w ówczesnym Zakładzie Nauk Społecznych (następnie Instytucie Filozofii i Socjologii, dziś Katedrze Filozofii przy Wydziale Historyczno-Socjologicznym) Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku (dziś Uniwersytetu w Białymstoku). 1993 doktorat na podstawie rozprawy dotyczącej filozofii J. P. Sartre'a (opublikowanej potem pt. *W poszukiwaniu straconej syntezy. Jean-Paul Sartre i paradygmaty filozoficznego myślenia*) w IFiS PAN w Warszawie pod kier. prof. B. Skargi. 2000 kolokwium habilitacyjne i uzyskanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Dialektyka poza dialektyką. Od Bataille'a do Derridy*. Brała udział w wielu krajowych i międzynarodowych, także zagranicznych konferencjach, kongresach lub kolokwiach filozoficznych; kilkakrotnie wyjeżdżała do Francji w celach naukowych – w 1998 była zaproszona w charakterze gościnnego wykładowcy na Uniwersytet w Marne-la-Vallé pod Paryżem, wygłosiła również wykład na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Paris IV (Sorbona) na zaproszenie prof. A. Renaut.

Publikacje książkowe: *Sartre: problem nicości*, Białystok 1992; *W poszukiwaniu straconej syntezy. Jean-Paul Sartre i paradygmaty filozoficznego myślenia*, Warszawa 1997; *Dialektyka poza dialektyką. Od Bataille'a do Derridy*, Warszawa 2000. – Ponad 20 esejów i artykułów w czasopiśmie i tomach zbiorowych, polskich i francuskich.

Ważniejsze przekłady filozoficzne (książkowe): B. Baczek, *Wyobrażenia społeczne*, Warszawa 1993; E. Lévinas, *O Bogu, który nawiedza myśl*, Kraków 1994; B. Skarga, *Limites de l'historicité*, Paris 1994 (na francuski); R. Aron, *Esej o wolnościach*, Warszawa 1997; E. Lévinas, *Całość i nieskończoność. Esej o zewnętrżnościach*, Warszawa 1998; J.-F. Lyotard, *Kondycja ponowoczesna*, Warszawa 1997 (z Jackiem Migasińskim); M. Fo-

ucault, *Trzeba bronić społeczeństwa*, Warszawa 1998; M. Merleau-Ponty, *Fenomenologia percepcji*, Warszawa 2001 (z J. Migasińskim). – Przedmowy do R. Aron, *Esej o wolnościach*; J.-F. Lyotard, *Kondycja ponowoczesna*, E. Lévinas, *Całość i nieskończoność* (za przekład tej pracy otrzymała nagrodę Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich za rok 1998).

Członek Rady Programowej „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Krzysztof Łapiński, ur. 3 kwietnia 1975 r. w Bielsku Podlaskim; absolwent Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego; pracę magisterską napisał pod kier. prof. dr hab. Dobrochny Dembińskiej-Siury pt. *Pojęcie troski o duszę w filozofii Platona* (czerwiec 2000); przełożył (ze Sławomirem Żuławskim) książkę W.K.C. Guthrie’go, *Sokrates*, Warszawa 2000; doktorant w IF UW i student na Wydziale Filologii Klasycznej UW.

Członek Zespołu Redakcyjnego „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Bernd Magnus, profesor filozofii w University of California (Riverside), dyrektor Center for Ideas and Society (tamże); zajmuje się przede wszystkim filozofią europejską XIX i XX wieku, teorią krytyki literackiej i historią filozofii nowożytnej. Doktorat z filozofii obronił w Columbia University. Jest autorem i redaktorem licznych książek i prac zbiorowych na temat Nietzschego, Marksa, Heideggera i postmodernizmu, m.in. *Heidegger’s Metahistory of Philosophy*, Nijhoff, Haga 1970; *Nietzsche’s Existential Imperative*, Indiana University Press, Bloomington i Londyn 1978; *Nietzsche’s Case: Philosophy as/and Literature* (współautor), Routledge, Londyn 1993, *Specters of Marx* (red.), Routledge, Londyn 1994, *Whither Marxism?* (red.), Routledge, Londyn 1995, *The Cambridge Companion to Nietzsche* (współredakcja z Kathleen M. Higgins), Cambridge University Press, Cambridge 1996 oraz *Contemporary Continental Philosophy*, Westview Press (w druku).

Marcin Miłkowski, ur. 25 lutego 1976 r.; absolwent Kolegium MISH; pracę magisterską *Wolność i twórczość. Znaczenie Nietzschego dla filozofii analitycznej* napisał w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego (promotor: prof. dr hab. Jacek Hołówka); doktorant w Instytucie Filozofii UW (Zakład Filozofii Analitycznej), planuje rozprawę z zakresu filozofii umysłu. Interesuje się myślą Nietzschego, współczesną filozofią transcendentalną i analityczną. Publikował w „Przeglądzie Filozoficznym”, „Filozofii Nauki”, „Journal of Nietzsche Studies”, „Principiach”, „Rubikonie” i pracach zbiorowych; jako krytyk literacki współpracował z „Wiadomościami Kulturalnymi”, „Mieszka w Warszawie”.

Członek Zespołu Redakcyjnego „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Mazzino Montinari, ur. w 1928 r., włoski germanista, wydawca (z Giorgio Collim) dzieł wszystkich Nietzschego (KGW i KGB), współzałożyciel „Nietzsche-Studien”, autor m.in. *Nietzsche lesen*, Berlin/New York 1982. Zmarł w 1986 r.

Robert Papiński, ur. 13 marca 1965 r. w Warszawie, absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. W Zakładzie Literatury XX wieku Wydziału Polonistyki UW przygotowuje (pod kier. prof. dr hab. Andrzeja Gronczewskiego) rozprawę doktorską na temat motywów faustycznych w polskiej literaturze XX wieku. Autor przekładów z filozofii rosyjskiej (W. Sołowjow, S. Bułgakow, M. Bierdiajew) oraz rozpraw literackich (o Cz. Miłoszu, Z. Herbercie i J. Iwaszkiewicz), krytyk literacki (współpracuje z miesięcznikiem „Nowe Książki”) i eseista.

Członek Zespołu Redakcyjnego „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Jacek Pośluszny, ur. 3 kwietnia 1969 r. w Sierakowie; 1989-1995 studia na Wydziale Nauk Społecznych w Instytucie Filozofii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, praca magisterska pod kier. prof. dr hab. Lecha Witkowskiego na temat *Tractatus Antiphilosophicus* (o głównych ideach antyfilozofii Ludwiga Wittgensteina i jej związkach z Nietzscheańską krytyką filozofii). 1995-2001 doktorant w Szkole Nauk Społecznych przy Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, doktorat pod kier. prof. dr hab. Ryszarda Czerniaka pt. *Resentiment – istota i źródła. Pomiedzy filozofią a psychologią* (o nacechowanym resentymencie fałszowaniu wartości). Nagrodzony w konkursach SNS przy IFiS PAN za prace o antyfilozofii Wittgensteina (1995/1996) i o resentymencie (1998/1999). Eseje poświęcone tej problematyce publikował w „Zagadnieniach Naukoznawstwa”, „Zeszytach Nauk Społecznych” oraz (wspólnie z Elżbietą Pośluszną) w tomach *Dylematy współczesnego wychowania*, pod red. J. Kojkoła, Gdynia 1999 i *Nibilizm – dzieje, recepcja, prognozy*, wybór i oprac. S. Gromadzki i J. Niecikowski, Warszawa 2001. Mieszka w Warszawie.

Radosław Romaniuk, ur. 2 lipca 1975 r., absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. W Zakładzie Literatury XX wieku Wydziału Polonistyki UW przygotowuje (pod kier. prof. dr hab. Andrzeja Gronczewskiego) rozprawę doktorską o twórczości Jarosława Iwaszkiewicza. Szkice poświęcone myśli filozoficzno-religijnej Lwa Tolstoja i filozofii rosyjskiej publikował w redagowanych przez Janusza Dobieszewskiego tomach *Almanachu myśli rosyjskiej (Wokół Tolstoja i Dostojewskiego)*, Warszawa 2000; *Wokół Bierdiajewa i Leontiewa*, Warszawa 2001) oraz w miesięczniku „Znak”. Jako krytyk literacki współpracuje z miesięczni-

kiem „Nowe Książki”, publikuje w „Twórczości”, „Znaku”, „Przeglądzie Humanistycznym” i polsko-białoruskim miesięczniku „Czasopis”. Mieszka we wsi Orzeszkowo na Białostocczyźnie.

Członek Zespołu Redakcyjnego „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”.

Jörg Salaquarda, ur. 22 lutego 1938 r. w Wiedniu; studia z zakresu teologii ewangelickiej i filozofii w Wiedniu i Berlinie; 1965-1969 asystent kontraktowy filozofii przy Kirchliche Hochschule Berlin. 1969 doktorat z teologii w Berlinie; 1969-1976 asystent naukowy filozofii przy Kirchliche Hochschule Berlin. 1973 habilitacja z filozofii na Freie Universität Berlin, tam docent prywatny do 1989. 1977-1978 stypendysta Thyssenstiftung; 1979-1983 współpraca w kierowaniu Internationales Studentenzentrum der Evangelischen Kirche Hessen-Nassau w Moguncji; 1979-1982 asystent naukowy religioznawstwa, a w 1983-1986 pracownik naukowy przy Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu w Moguncji; 1985-1987 docentura na zaproszenie z filozofii przy Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu w Wiedniu; zastępstwo (za prof. Wolfganga Müllera-Lautera) przy katedrze filozofii Kirchliche Hochschule Berlin w semestrze zimowym 1986/1987 oraz letnim 1987; 1987-1989 współpraca naukowa przy wydaniu krytycznym dzieł Nietzschego; 1988 habilitacja z filozofii religii przy Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu w Wiedniu, tam docent uniwersytecki do 1989; od semestru letniego 1989/1990 profesor uniwersytecki filozofii przy Wydziale Teologii Ewangelickiej na Uniwersytecie w Wiedniu. Zajmował się przede wszystkim filozofią XIX i XX wieku (szczególnie Schopenhauerem i Nietzschem), filozofią religii, etyką i metafizyką. Zmarł 8 czerwca 1999 w Wiedniu.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Das Verhältnis von Theologie und Philosophie in Karl Barths 'Kirchlicher Dogmatik'. Erster Teil: Explikation und Problematisierung der Verhältnisbestimmung*, Berlin 1969; *Beiträge zur neueren Geschichte von Religionsphilosophie und Ethik*, Wien 1988.

Wydawca, współwydawca: *Philosophische Theologie im Schatten des Nihilismus*, Berlin 1971 (red. i wprowadzenie); *Rückgang zu Gott? Philosophische Überlegungen zu Metaphysik und Religion*, Berlin/Schleswig-Holstein 1975; *Aneignung und Umwandlung. Friedrich Nietzsche und das 19. Jahrhundert* („Nietzsche-Studien” 1978, nr 7; z W. Müllerem-Lauterem); *Nietzsche*, Darmstadt 1980 (wyd. 2: Darmstadt 1996 rozszerzone); *Schopenhauer*, Darmstadt 1985; *Krisis der Metaphysik. Wolfgang Müller-Lauter zum 65. Geburtstag*, Berlin/New York 1989 (z G. Ablem); *Nietzsche und Wagner. Stationen einer epochalen Begegnung*, 2 t., Frankfurt a.M./Leipzig 1994 (z D. Borchmeyerem); *F. Nietzsche, Briefwechsel. Kritische Gesamtausgabe* (z N. Millerem), posłowie do działu I, Berlin

1993 i do t. 1 i 2 działu II, Berlin/New York 1998; „Nietzsche-Studien. Internationales Jahrbuch für die Nietzsche-Forschung”, t. 24/1995 do t. 27/1998, Berlin/New York 1995-1999; *Monographien und Texte zur Nietzsche-Forschung*, Berlin/New York 1995-2000 (na koniec z G. Ablem i J. Simonem); „Nietzsche-Studien”. Gesamtregister, t. 1-20 (1972-1991), Berlin/New York 2000 (z K. Dite).

Ważniejsze przekłady filozoficzne (książkowe): W. Kaufmann, *Nietzsche. Philosoph – Psychologe – Antichrist*, Darmstadt 1982; F. Sontag, *Wie frei ist Gott? Nachdenkliches zu menschlichen Erfahrungen*, Frankfurt a.M. 1986.

Josef Simon, ur. 1 kwietnia 1930 r.; 1950-1957 studia z zakresu filozofii, germanistyki, geografii i historii na Uniwersytecie w Kolonii. 1957 doktorat w Kolonii na podstawie pracy *Das Problem der Sprache bei Hegel*. 1957-1960 referent przy Studienstiftung des deutschen Volkes w Bad Godesberg, 1960-1967 asystent naukowy na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu we Frankfurcie n.M.. 1967 habilitacja we Frankfurcie, 1967-1971 nauczyciel uniwersytecki, 1971 profesor na uniwersytecie we Frankfurcie, 1971-1982 profesor zwyczajny filozofii w Tybindze, od 1982 profesor uniwersytecki filozofii w Bonn, emerytowany od 1995.

Publikacje książkowe: *Das Problem der Sprache bei Hegel*, Stuttgart 1966; *Sprache und Raum. Philosophische Untersuchungen zum Verhältnis zwischen Wahrheit und Bestimmtheit von Sätzen*, Berlin 1969, Frankfurt a.M. 1971; *Philosophie und linguistische Theorie*, Berlin/New York 1971; *Wahrheit als Freiheit. Zur Entwicklung der Wahrheitsfrage in der neueren Philosophie*, Berlin/New York 1978; *Sprachphilosophie. Handbuch Philosophie*, Freiburg/München 1981; *Philosophie des Zeichens*, Berlin/New York 1989. – Ponad 150 artykułów w czasopismach i tomach zbiorowych, przede wszystkim z zakresu filozofii języka i semiotyki, teorii poznania, filozofii praktycznej oraz na temat Kanta, Hegla i Nietzschego.